

Туз истеъмол қилманг, хасталанасиз!

Ротшилд бўлишни ким орзу қилмайди?

Кулогингизни тутинг, бир гап бор...

Кеча республикаимиз мактабларида сўнги кўнғироқлар янгради

Бу йил республикаимиз бўйича 281359 нафар ўқувчи 11-синфни, 555079 нафар ўқувчи эса 9-синфни битириб, катта ҳаётга қадам қўйишмоқда. Уларга тилагимиз:

Оқ йул, билмишувчилар!

"ХУРРИЯТ"НИ АХТАРИБ...

мақоласини ўқиб шундай жавоб бериш мумкин (1999 йил 19 - 25 май)

Тақлиф

Кисокларнинг олиб кетилганлигига афсусланишимиз ўринли. Лекин Сиз, ТОМОШАБИН, мисол қилиб кўрсатган хорижда газета ва журналлар кичик ва катта маркетларда, меҳмонхоналарда ҳамда бозорларда сотилади. Бозор иқтисодидиё шартитидиё маҳсулотларни сотишнинг турли йўллари, жумладан, газета ва журналларни озки-овкат, саонат, кундалик эҳтиёж моллари дуконларида сотишни синаб қуриш ва қўллаш лозим. Бунинг учун тегишли шартномалар тузилса кифоя.

"Хуррият" мухлиси

ГАЗЕТА ГАЗЕТХОНГА ЕТИБ БОРСИН!

Сойбўйи алоқа бўлими ташкил бўлганига 30 йилдан ошди. Иброҳим Усмонов шу бўлимда 20 йил почталёв ва мудир бўлиб ишлаб келди.

Туман алоқа бўлимига Набижон Араббоев бўлди, уни алоқа бўлимидан чиқариб, унинг қуёви Ашиер Улуғбековни қўйди. Бир ярим йил ичида бўлим мудирини 4-5 марта алмашди. Мана бир йилдан ошдики, соёқ мудир ишсиз — сарсон. Ҳақиқатсизликдан тўйган йигит шеър ҳам биттиди.

Мен бу ҳақда бошқа қатор газеталарда мақолалар ёзиб чиқардим. Минг афсуски, тақдир уларга қор қилмади. Маҳалла оқсоқоллари соёқ мудир И.Усмоновни ўз урнига қўйишни сўраб талабнома ёздик, лекин инобатда олинмади. Аксинча, мен билан тескари бўлиб қолди.

Мен утган йили "Хуррият"га ёзилиш учун обуна иш билан шугулланувчи Улуғбек Тухтаевга уч-тўрт учрадим. Бир бор ҳозир кўлим тегмайди, абонемент тарқатаман деб вазу қарсон кўрсатди. Икки, уч бор газетанинг бир ойлик обунаси 214 сўм бўлади, деди.

Июк, угаим, бир сони 17 сўм турса, 214 сўм бир кварталга бўлади десам, у "Биэда каталог бор; унда шундай ёзилган, ишонмасангиз вилоят идорасига бориб ёзилиб келинг", - деди. Бунга туман радио эшиттириш бошлиғи Абдурахим Мадрохимов ҳам гувоҳ эди. Ҳозирги янги қўйган мудир Олим Раҳмоновдан ҳам пенсионерлар норози. Бу ҳақда бошқалар ҳам Ф.Эшматов, У.Саматов ва мен мурожаат қилдик, лекин ҳеч нарса ўзгармади.

Хурматли "Хуррият"! Наҳотки, республика газеталарининг ва халқнинг талаби Н.Араббоевга утмаса ёки газетага обуна бўла олмади, уларнинг "ҳисоб-китоби"га қараганда, "Хуррият"нинг бир сони 52 сўмга, "Хуррият"га обуначи кам

СЕВГИ — ЁЗИ ҲАНДОВЧИ

Учрашув

Тошкент давлат университетининг журналистика факультетига қўлига энди-энди қалам олиб, журналист бўлишни, шоирлиқни, ёзувчиликни ҳавас қилиб, умуман, иждоқор аҳлига кўнғил қўиб уларнинг даврасига қўйинибгина кириб келаётган ёшлар ўқишади. Улар газетчилик, радиожурналистика, телевидение — ҳамма-ҳаммасига жуда қизиқишади. Шунинг учун факультетда тез-тез республика ОАВ тахрирляри билан учрашувлар бўлиб туради.

Утган жума кунининг тахрирляри билан учрашувга тақлиф қилишди. Бордик. Эндигина факультетнинг иккинчи курсида ўқиётган талабаларга газетчилик ишига хос кўпгина хусусиятлар ҳали номаълум, нотанишлиги табиий. Шунинг учун дангал, чўртқесар талабалар шарт тугади.

Шу сабаб "Хуррият"га обуначи кам... Шунинг учун дангал, чўртқесар талабалар шарт тугади.

2-бет

3-бет

4-бет

ХУРРИЯТ 1996 йил декабрдан чиқа бошлаган

Чоршанба кунлари чиқади 1999 йил 26 май - 1 июнь 21 (123)-сон

Инсонлик шарафи учун

Ўзбекистон Республикаси Президентининг 1999 йил 12 май Фармойишини ўқиб

Мулоҳаза

Абдуқаҳор ИБРОҲИМОВ

Одамнинг бошқа жонотлардан туб фарқларидан бири шуки, унда хотира бор, арвоқ хотири қилиб, ўтганларни эслаб туради. Инсон хотираси билан инсондир. Хотирасиз киши эса одамийликдан чиқади.

Миллий истисқол хотира бобида ҳам шарт-шароит яратиб, янги ўфқлар очиб берди. Айниқса, Президент Исом Каримовнинг "Тарихий хотирасиз келажак йўқ" асари бу борада дастурий аҳамият касб этиб, зиёлиларимиз зиммасига алоҳида муҳим вазифаларни қўйди, аниқ йўл-йўриқлар кўрсатиб берди. Шу нуқта назардан қараганда, Президентнинг шу йилнинг 12 майда қабул қилган Фармойиши "Тарихий хотирасиз келажак йўқ" асарининг мантйқий давоми, ижро этилиши лозим бўлган тарихий ҳужжатдир.

Мазкур Фармойишда таъкидланганидек, ундан кузатиш мақсад - Ватанимиз озодлиги ва истисқоли учун курашларда жон фидо этган, миллатни хуррият ва эркинликка қорлаган, шўро тузуми даврида қатғон қурбонлар бўлган минглаб фидойи инсонлар, шайхид кетган зиёлилар хотирасини абадийлаштириш, ҳаёти ва фаолиятини, бой илмий-ижодий меросини янада чуқур ўрганиш, халқимиз, ўсиб келаётган ёш авлод онгига мустақиллик қадриятларига, инсон ҳақ-ҳуқуқларига юксак ҳурмат-эҳтиром туйғуларини камол топтиради, уларни ватанпарварлик, эл-юртга садоқат, демократик тамойиллар руҳида тарбиялашди. Қўринадик, ният - кўп улуг, вазифалар аниқ белгиланган.

Биз сўз юритаётган Президент Фармойишида мустақиллик даврида миллий истисқол ва тараққиёт йўлидаги интилишлари учун ноҳақ айбонлиб, турли жазо ва таъиқларга маҳкум этилган ватандошларимизнинг исми шарифини аниқлаш, таржима ҳоли, фаолиятини ўрганиш, уларнинг хотирасини абадийлаштириш юзасидан амалий тақлиф, тавсиялар ишлаб чиқиш учун жамоатчилик комиссияси тузилиши, комиссия ўз фаолиятини кенг жамоатчилик ва мутахассислар фикр-мулоҳазаларини инобатга олган ҳолда ташкил этиши зарурлиги кўрсатиб ўтилган. Биз шу кўрсатмалардан келиб чиққан ҳолда бу борадаги айрим тақлифларимизни жамоатчилик этиборига ҳавола қилишни жазм этдик.

Ватанимиз озодлиги ва истисқоли учун қўлига қурол олиб, охири томи қони қолганча жанг қилган, шу йўлда қурбон бўлган ватандошларимиз - лашкарбонилар, зобитлар ва олдий аскарларимизнинг номларини абадийлаштириш жуда савобли иш бўлиб, бу ўз навбатида замонашорларимиз, айниқса, ёш авлоднинг ҳарбий ватанпарварлик руҳида тарбияланишига алоҳида аҳамият касб этади. Уларнинг исм-шарифлари алоҳида рўйхатга олиниб, тузилмак умумий рўйхатнинг илк сса ҳиқларидан ўрин ола арияди. Бунга мисол тариқасида мард ва лашкар, ёвқур ва қучли ҳарбий саложит эгаси жасурбеги Алмиқулнинг кўрсатиш мумкин ва лозим. У 1865 йилнинг апрель-май ойларида Тошкентнинг чоризм қўшини боққиндан ҳимоя қилган ватанпарвар аскарларимизга қўмондонлик қилди, шайхсий жасорат намуналарини кўрсатиб, ҳимоячиларни руҳлантира берди.

Тошкентнинг эравонлик билан босиб олиниши Оврупо мамлакатларида, шунингдек, Туркияда норозилик туғдиради, халқро матбуотда Русиянинг боққинчилик сиебатиини фидо бўлган ва қорловчи хабарлар, мақолалар босиб чиқади. Русия ҳукумати, хусусан, полковник Черняев уларнинг боққинчилик сиебатиини оқлаш йўллариини излайдилар. Боққинчиликдаги хизмати учун энди генераллик рубгасига эришган Черняев Тошкентнинг нуфузли кишиларини тўлаб келиб мажлис ўтказди. Музокарада Абдуқосим эшон (шу шайх томондан қурдиридан мадраса сақлашни қолган бўлиб, у Олий Мажлис биноси яқинида) Салихбек додхо, Ҳакимхўжа қозилон сингари кишилар иштирокида "сулҳ" тузилади. Бу "сулҳ" шартларига кўра Тошкент халқи ўз динида қолади, барча ишлар шариат бўйича қилинади, мол-мулк, ҳовли-жой ўз эгалари қўлида қолади. Шундан кейин гуё шаҳар ўз ихтиёри билан русларга топширилади, деган маънодаги хатта имзо қилиш талаб этилади.

бирга сургун қилиш 1865 йилдан бошланиб, 120 йилча давом этиб келибди. Сибирга охири сургун қилишлар 1980 йилнинг ўрталарида "Ўзбеклар иши", "пахта иши" каби сохта вақ-қорсонлар ниқоби остида амалга оширилгани ҳозирги замонашорларимизга ҳам аён.

Жасоратли ватандошимиз Салихбек додхо тўғри сўзни айтди олиб, ўз номини тарихда қолдириб кетган. Унинг авлодлари ҳозирги кунда миллий истисқолимиздан сурур олиб, болалари жасоратидан ифтихор қилиб яшамоқдалар. Бир сўз билан айтганда, Салихбек додхо сиймосини муносиб тарзда абадийлаштиришни тақлиф қилмади.

Хон, амир, вилоят ва шаҳар ҳокимлари, туман беқларининг сарой аёллари, бошқача айтганда, давлат кишилари ўртасида ҳам Ватан озодлиги ва мустақиллиги муносабат масаласида турлича қарашли, маънавият бобида турлича қиёфа-ли шахслар бўлган, албатта. Уларнинг баърига бир хилда ёки тўла ижобий, ёки тўла салбий баҳо бериб бўлмайди. Ҳар бирининг фаолиятига конкурет ендашиб, ҳолис баҳо бермоқ керак. Президентимизнинг биз кўриб ўтаётган Фармойишида ҳам ана шу нарса алоҳида таъкидлангандир.

Тарихий маълумотларга қараганда, миллий озодлик учун кураш боққинчи рус қўшинларининг шум қадими юртимиз тупроғига теккан илк кунларданок бошланиб кетган, бир дам бўлса-да, сира тўхтамаган. Умуман, хуррият туйғуси энг олдий туйғу, абадий туйғу! Масалан, қаттиқ жангу жалаллардан кейин Русия империяси томонидан 1875 йили Кўқон хонлиги забт этилишидан сўнг орадан бир йил ўтар-ўтмас, 1876 йили Фаргона водийсида бўлган Пулатхон қўзғолони чор маъмуралини эсанкиратиб қўйди... Кейин Тошкент аҳолиси қўзғолон кутаради. Бу қўзғолон тарихда "Вабо қўзғолони" деб аталади... Кейин Андижоннинг Мингтепасида Муҳаммадали - Дучки эшон бошчилигида халқ озодлик ҳаракати бошланади, курашчилардан юзлаб кишилар дорга осилади, минглаб кишилар Сибирга сургун қилинади. 1916 йили Тошкент, Жиззах қўзғолонлари ҳам курул кучи билан боққинилади, лекин халқимизнинг миллий озодлик йўлидаги кураши давом эттаверади.

1917 йилги Октябрь тўнтарышидан кейин бош-шавоилар барча миллатларга эркинлик берилишини ваъда қилдилар-у, лекин амалда чоризмининг мустамақкачилик сиебатиини давом эттирдилар. Туркистон халқларининг хоҳиш-иродаси билан Кўқонда вужудга келган Туркистон мухториятининг Шўро ҳукумати тан олмади, уни курул кучи билан йўқотди. Шундан кейин бутун ўлкада миллий озодлик ҳаракати бошланиб кетди, бу курашнинг боққинчилар "босмачилик" деб, унинг фидойиларини "босмачилар" деб атадилар. Аслида улар миллий озодлик учун курашнинг жангчилари эдилар. "Босмачилик ҳаракати" - мураккаб тарихий жараён бўлиб, ҳали ҳануз ўз талқи-қотчилирини кутиб турибди.

Кўлимиздаги янги маълумотларга қараганда, Кўқон мухториятининг ҳимоя қилиш учун юртимизнинг турли жойларидан юридага ўти бор, ватанпарвар йигитлар малада борганлар, шаҳар мудофаси учун бўлган жангларда қатнашганлар. Баравар жафо чеқкан ва қатғонга учраган қатламлардан бири рухонийлар табакаси - имони бутун уламолар, муадристар, қозилар, муллолар, имомлар, муаззинлар ва олдий художий диндорларидир. Қатғон қурбонлари хотираси абадийлаштирилаганда шу табаката мансуб фидойи инсонларнинг номлари ҳам рўйхатдан тўлаб қўлиб, маънавий деган умилдамиз. Бу борадаги амалий тақлиф, тавсияларни ишлаб чиқишда Ўзбекистон музоламлари идораси билан бамаслаш иш тутиш фойдалан холи бўлмади, деб ҳисоблаймиз.

Сакланиб қолган маълумотларга кўра, йигирманчи йилларнинг бошда туркистонлик билимга чанқок ёшлардан 300 га яқини ватанпарвар бойларнинг савояти ва "Кўмак" хайрия жамғармаси ёрдами билан тараққий этган Европа мамлакатларидаги университетларга ўқишга юборилди. Лекин уларнинг кейинги тақдирини сийлиқ кечмайдди. Олий маълумот олиб, етук мутахассис бўлиб, ола юртларига катта оруз умиллар билан қайтган уша наққирон ватандошларимиз дастлаб пинҳона, сўнтра ошқора таъиққа учрайдилар. 1937-1938 йилча яшаб келганлари ҳам ана шу даврга юз берган қатғон қурбони бўлади. Масалан, ТошМИда профессорлик қилиб, ёш тиббиётчиларнинг севимли устозига айланган Саттор Жаббор ҳам беғуноҳдан беғуноҳ қатл этилади.

Ватанимизга қайта олманган юртдошларимизнинг кўпчилиги Европа мамлакатларида, шу жумладан, Германияда яшаб, ишлаб қўлишга мажбур бўлдилар. Уларнинг яна бир қисми 1927 йилдан бошлаб Туркияга йўл оладилар. Профессор Саидлахоним, профессор Саид Али, профессор Иброҳим Ерқин, профессор Аҳмадхон Иброҳимов, профессор Абдураҳим Иброҳимов ва бошқалар шунлар жумласидандир. Улар ҳозирги замон Туркия илм-фани равақига, айниқса, фундаментал, табиий фанлар (геология, кимё ва бошқа фанлар) ривожига салмоқли ҳисса қўшиб, олис элларда ҳам ола юртимизни шарафлайдилар. Уларнинг хотирасини абадийлаштирсак арияди.

Бир сўз билан айтганда, Президентнинг ушбу Фармойиши жамоатчиликни кўп улуг ва савоб ишта чорламоқда. Бу тарихий ҳужжат миллатимизни анад ментиндек бирлаштиришга хизмат этажак.



—Хайр, мактаб. Салом, ҳаёт!..

Йўқ—Э! Чин муҳаббат ҳам — ўлим!

ЎЛГАМИДАЭТГАН НАМАНГАН ВИЛОЯТИДАГИ ИСЛОХЛАРНИ ТАЪЛИҚЛАШ

Утган йилнинг август ойида Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси "1998—2000 йиллар даврида Наманган вилоятида бозор ислохотларини чуқурлаштириш ва вилоятни ижтимоий-иқтисодий ривожлантиришнинг жадаллаштириш чора-тадбирлари дастури тўғрисида"ги 319-қарорини қабул қилди. Кўйида мазкур қарорини қабул қилиш зарурати ва унинг қандай бажарилаётгани хусусида фикр юритилади.

Ислохот

... Наманган вилояти тоталитар тузум даврида гоҳ Андижон, гоҳ Фаргона вилоятига қўшиб юборилар, юқоридан номуносивон режалаштиришлар оқибатида бу худуд иқтисодий жиҳатдан бирмунча орқада қолиб кетди. Халқ хўжалиги учун ўқорши малакали кадрлар тайёрлаш бўйича ҳам оқсоқлик яққол сезилиб қолди. Аҳолиси 1 миллион 886 минг кишига яқинлашган вилоятда ўлаштириладиган ва сўғориладиган ерлар чекланган эди. 1 миллион 150 мингдан зиёд киши эса қишлоқларда яшайди. Вилоятда асосий кўл қуларни пахтачиликни ривожлантиришга сафарбар этилди. Меҳнат умндорлигини оширишга жийдий эътибор берилмади, янги қувватлар ишга туширилмади. Жамоа хўжалиқлари ўзлари тайёрлаган пахта хомашиси учун етарли даражада ҳақ олмадилар. Йиллар давомида маданий-маънавий ёшлар курилмади, мавжудлар таъминланмади. Уй-жой қурилиши эса пайсалга солинди. Қишлоқ ёшларига эътиборсизлик мунасиб устига мунасиб туғдирад. Вилоятда тўпналиб қолган ўткир иқтисодий, ижтимоий ва демографик муаммоларнинг мақбул ечимини топиш шу куннинг долзарб вазифасига айланди. Айни шу жиҳатларни ҳисобга олиб, вилоятда 1200 номерли автомат-телефон станцияси, Наманган шаҳрида муҳандислик лабораторияси биноси, Попа туманида автосервис мажмуаси,

1124 ўринли умумтаълим мактаблари қурилиб, ишга туширилди.

Ажратилган маблағнинг катта қисми Поп машина канали қурилишига сарфланмади. Бу бир неча йил ичида мазкур туманда 16 минг 700 гектар майдон ўлаштирилиб, ноз-неъматлар яратиладиган маконга айлантирилади, деган гап.

Поп машина канали қурилишининг асосий объекти Марғизор сув қўтариш иншоотидир. Объектдаги иш 1994 йилда бошланган эди. Аммо маблағ йўқлиги сабабли қурилиш ишлари тақа-тақ тўхтаб қолганди. Бугун эса бу ердаги иш авж паллага кирган. Марғизор сув қўтариш иншооти қурилишига 6 та эсквавтор, 4 та бульдозер, қирқга яқин юк машиналари жалб этилган.

Бу ердаги ишларни Наманган сув қурилиш трестига қарашли 2-механизациялашган кўмача жамланма курувчилари бажаришяпти. Жамланма раҳбари Қамбарали Рағибаевнинг таъкидлашича, ҳафтада бир маротаба вилоят раҳбарлари мутасадди ташкилотлар бошлиқлари билан амалга ошираётган ишларини таҳлил қилишади. Машина канали қурилишини Наманган ирригация тармоқлари қурилиш трестининг Зокиржон Мўйсиналиев бошчилик механизациялашган кўмача жамланмаси бунёдкорлари ода этишяпти. Бу ерда бир йил мобайнида 500 гектар янги ерлар ўлаштирилиб, деҳқон ҳамда фермерларга тортиқ қилинди.

Насос станциясининг биринчи боққинида 2 миллион 450 минг куб метр тупроқ ишлари бажарилиши керак. Ҳозирга қадар бу вазифанинг ариданда кўпроги бажариб бўлинди. Келгуси йилнинг биринчи чорагида насос станцияси қурилиши ниҳоят сийа етади. 1 та шунда ҳар бири 2040 метрли ик-

кита улкан қувурдан секундида 5 куб метр сув сақсон метрга яқин балиндликка, яъни иккинчи боққинга узатилади. Иккинчи ва учинчи насос станциялари қурилиши ҳам бошлаб юборилди.

Поп туманининг ўзига 15 миллиард сўмдан зиёд маблағнинг сарфлишини бу худудини ривожлантиришга алоҳида эътибор берилаётганидан далолатдор.

Косоний туманидаги Испарон қишлоғи шу пайтгача газлашмаган, бу ердаги жамоа хўжалиги эса иқтисодий жиҳатдан заифлашиб қолган эди. Икки ярим мингдан зиёд аҳоли яшайдиган қишлоқда бирорта қорхона кўш эди. Кўна кона бу ерда тўққунчилик қорхонаси ишга туширилди. Ҳозир бир смендада 40 киши ишлашяпти. Қорхонага қишлоқ аҳолисининг 80 нафар ишга жалб этилди.

Маълумки, ишонли хорижий ширеклар топши ва улар билан узаро манфаатли ҳамкорлик урнатили иқтисодийни соғломлаштириш ва ривожлантиришнинг асосий шартларидан биридир. Бу нарса белгиланган дастурда ҳам ўзифодасини тоган. Ана шунга кўра ҳозиргача саккиз та лойиҳа бўйича бир қатор ишлар амалга оширилди. Наманган шаҳридаги "НамТом" кўшама қорхонасида резина, пойафзал ишлаб чиқариш цехи ташкил этилди. 1 миллион 200 минг АҚШ долларлик асбоб-ускуналар келтирилиб, урнатилиди. Цех мақсулотлари хариддордир.

Чортоқ туманидаги "Рохат" очик турдаги ҳиссадорлик жамиятида қиймати 190 минг АҚШ доллар турадиган ПЭТ идишларига минерал сув қуйиш ускуналари урнатилиди, ишга туширилди.

Наманган шаҳридаги "Нафосат" очик турдаги ҳиссадорлик жамиятида Франциянинг "Актив" фирмаси билан ҳамкорликда лойиҳа қиймати 184 минг доллар бўлган иш-

Фарҳод ЙЎЛЧИЕВ,

Ўзбекистон Республикасида хизмат кўрсатган журналист

лок ишлаб чиқариш қорхонаси фойдаланишга топширилди. Шу кунгача вилоятда 25 миллиард сўмга яқин маблағ ўлаштирилди... 15та шифокорлик пункти, 520 минг кв.метрдан зиёд турар жой, 5000 ўринли мактаб, 375 ўринли академик лицей, 2800 ўринли умумий оқватланиш шаҳобчалари қурилиб ишга туширилди.

— Ҳукуматимизнинг мазкур қарори фойдаланишга берилаётган катта эътибордир. Лекин бу биз учун имтиёз эмас, балки зиммасизга оқлатилган юксак масъулиятдир. — дейди вилоят ҳокими, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси депутати Тўлқин Жабборов. — Биз қарорни қатъий билан амалга ошира бориб, қишлоқ инфратузилмасини ривожлантиришга, мавжуд инвестициялар ва замонавий технологияларни ҳимоя этишга эътиборни қаратамиз. Маҳаллий ҳоким шав ва ишчи кулларидан оқилона фойдаланишга ҳаракат қиламиз. Бош мақсадларимиз аҳоли фаровонлигини оширишдир.

Наманган диёрида амалга оширилаётган ишлардан, шубҳасиз, фахрланса арияди. Кеча вилоят ҳокимлигининг ахборот таҳлил гуруҳи раҳбари, ишчи штаби бошлигининг ўринбосари Абдурашид Болтабоев кўнғироқ қилиб қолди:

— Журналистлар учун янгилик бор. Ҳозир туманида 1050 ўринли мактаб, иккита қишлоқ шифокорлик шаҳобчаси қурилиб, фойдаланишга топширилди. Кўз тегмасин, бундай кўнғироқлар тез-тез бўлиб турибди. Наманган вилояти

Ташвиш

Хар кишининг бошида тирикчилик ташвиши бор. Хар ким уйдасидан чиқиб рўзгор тебратида. Бирок...

Бу яхшими ёки ёмон? Бир қараганда яхши ва айни пайтда кулай кўринади. Негаки, ортиқча пул сарфлашдан ташқари овозгарчиликка ўрин қолмайди.

Бирок, орадан ҳеч қанча вақт ўтар-ўтмас улгуржи савдонинг бир қатоғи чиқади. Ана шунда пушаймонда қолганлардан бири Бувайда тумани Тўда қишлоғида яшовчи Одилжон ака Холматовлар хонадони.

Сир эмас, кейинги йилларда Фарғона водийси, айниқса Кўкун шаҳри ва унинг ён-атрофидаги шаҳар, қишлоқ аҳолиси ўртасида эндемик бўқоқ касаллигига чалинган кишилар сони биринчунан кўпайди.

ТУЗ, ЙОД ВА БЎҚОҚ

Ёки ўзимиз сотиб олаётган касаллик

ди. — Қадимда ҳам Кўкун шаҳри эндемик бўқоқ касаллигининг ўчоғи ҳисобланган, — дейди шаҳар соғлиқни сақлаш бўлими мудири Шухратжон Мақсудов. — Узоқ йил шу касалликка қарши курашилди.

Нима учун бу касаллик бошқа жойларга қараганда Кўкунда кўп учрайди? Касалликнинг келиб чиқиш сабабларини ўрганишдан маълум бўлдики, Кўкун ва унинг ён-атрофидаги шаҳар-қишлоқлардаги ичимлик суввида йод моддаси етишмас экан.

Биз ҳар қанча курашмайлик, озик-овқатимизда йод етишмас экан, бу борадаги ишлар самарасиз дейди врач Абдулҳақ Бозоров. — Бувайда унинг 700 минг сўмлик "Йодид-100" таблеткалари аҳолиси учун эса 1 миллион 75 минг сўмлик "Йодид-100" таблеткасининг ўзи бепул тақсимлашлари кўп тушувчи.

Дея, етарли эмас, — дейди шаҳар соғлиқни сақлаш бўлими мудири Шухратжон Мақсудов. — Бувайда унинг 700 минг сўмлик "Йодид-100" таблеткалари аҳолиси учун эса 1 миллион 75 минг сўмлик "Йодид-100" таблеткасининг ўзи бепул тақсимлашлари кўп тушувчи.

— Эндемик бўқоқнинг хонилдор аёлларда учраши жуда ҳавфли, — дейди мутахассис шифокор Мақсуд апа Обиджонова. — Чунки она қорнида ривожланаётган бола ақдан заиф ва бошқа нуқсонлар билан туғилиши мумкин.

— Эндемик бўқоқни келтириб чиқараётган омиллардан бири, ош тузидаги йод моддасининг етишмаслигида. Бу-гунги кунда Фарғона водийси аҳолиси учун бу маълум, Бирок, савдо дўконларидан кўра ҳақон арзон баҳода катта-кичик бозорларда, маҳалларда йодланган туз сотилаётган. Фойда кетидан қуваётган устамон тижоратчилар сифатсиз туз келтириш ва сотишнинг авж олдирмоқда.

Халқ соғлиғига зиён келтирмоқдалар. Бошқача айтсак, касалликни ўзимиз сотиб олаёلمиз. Иккинчи тарафдан эса давлатимиз халқ саломатлиги учун миллион-миллион сўмларни сарфлашга мажбур бўлмоқда.

Маъмур МУСУЛМОНОВ



— Инди бўёғи маза...

Матбуот

Журналист мустақил равишда ахборот тўплаш ва ўзи эга бўлган маълумотлар ҳамда фактлар, шунингдек, келиб тушган материаллар бўйича текширув ўтказиш ҳуқуқига эга.

Хар бир журналист Ўзбекистон тарихида илгари ҳеч қачон оммавий ахборот воситалари ходимлари зиммасига ҳозиргидек шарафли ва масъулиятли вазифа юкланмаганлигини чуқур англаб, ҳар соҳада ҳозиржавоб бўлиши, ҳақиқат маънаси ва баъдан кўтариб, қаралган ўқиб қалами, залворли фикри, ақл-заковати билан ўзбек журналистикасини нуфузини жаҳон андозалари даражасига кўтаришига салмоқли ҳисса қўймоғи керак.

Мамлакатимиз раҳбарияти, шахсан йўлбошимиз Ислоом Абдуғаниевич Каримов матбуотга, оммавий ахборот воситалари фаолиятига жиддий эътибор бериб, катта ғамхўрлик кўрсатиб келмоқда. Хар йили 27 июнь касб байрамимиз сифатида кенг нишонланмоқда.

Газета-журнал тахририятлари — муқаддас даргоҳ. Аҳоли бу жойни ҳақиқат ва адолат рамзи деб тушунади. Ақсарият хурсандчилигини ҳам, бошига тушган мусибатни ҳам баҳам кўриш максатида тахририятларга мурожаат қилади. Ошқоралик шароитида кун сайин минглаб газетхонлар имтиҳондан ўтиш ҳақиқатан ҳам осон эмас.

Журналист, аввало, қалам тебратиб, эл-юртни янгиликлардан хабардор этиши, халқимизни кўнглидаги ўй-мақсадларни, режаларини янада тереңроқ аниқлаб ифода қилиш бахти насиб этганидан фойдаланиши, бу юксак ишончини оқлаши, қаламининг янада қарқашли керак. Истиклолимиз туғайли, мана, етти йилдан ошдики, журналистларнинг мақолалари, чиқишлари дадилроқ ва эркинроқ бўлиб бормоқда, ижодий имкониятларини тўла намойиш қилиш, бир вақтлар айтиш мумкин бўлмаган гаплар ҳақида ёзиш имконияти туғилди.

Амалий ишимизда тегиш-

ЖУРНАЛИСТНИНГ МАСЪУЛИЯТИ ВА БУРЧИ

"Ўзбекистон матбуоти" журналининг бу йилги 3-сонидан чиқди. Журналда бир қатор расмий материаллар билан бир йўла мамлакатимиз матбуоти дунёси билан боғлиқ қатор мақола, суҳбат ва хотиралар чоп этилган.

Мухтарам газетхонлар! "Ўзбекистон матбуоти"нинг ушбу сонидан босилган "Журналистнинг масъулияти ва бурчи" мақоласининг муаллифи атоқли ва отахон журналист Зиёд Есенбоев: Мақолада шу йилнинг февралда мамлакатимиз пойтахтида юз берган ёвуз ҳодиса ва у билан боғлиқ матбуотимиз вақиллари, журналистлар ижодида, фаолиятида ўзига хос фоллиқ кузатилгани, шунингдек, бугунги кун ҳамкасбларимиз олдига қўйётган энг муҳим вазифалар ҳақида сўз боради.

Кўйида мақолани қисқартирган ҳолда эътиборингизга ҳавола этмоқдамиз.

ли хулоса чиқариб олиш учун матбуотда чоп этилган мақолалардан факат бир-икки мисол келтириб ўтмоқчиман. "Халқ сўзи" газетаси тахририятининг хатлар, шикоятлар ва оммавий ишлар бўлими муҳаррири Исмоил Сулаймонов журналистнинг шу йил биринчи сонидаги "Касбимиз наҳидаси ҳақида" мақоласида шундай деб ёзди: "Халқ журналистларга ишонди. Бу эса айни пайтда зиммамизга катта масъулият юқлайди. Унутма, дейимиз доимо бир-биримизга, журналистнинг қадам олиши, ўзини тутиши, сўз билан иш биллиги неча ун минглаб кишилар нигоҳида. Бу катта бахт, лекин унинг шунга яраша талаби ҳам бор. Тахририятга келган бир шикоятнинг изидан бориш, одамлар билан учрашиш, эшитанларини иймон ва диққатининг ҳолис тороқсизига солиш, оқинг оқ, қоранинг қора эканлигини аниқлаб қўриши, тўғри тўхтамга келиш ва ниҳоят бутун масъулиятни зиммага олиб, матбуотда чиқиш қилиш, сўнг унинг натижаси учун курашмоқ — буларнинг бари айтишгагина осон".

Ўтган йилнинг охирида "Ўзбекистон адабиёти ва санъати" газетасида таниқли журналист Ёқубжон Хўжамбердиевнинг "Ичимдаги олиш учун матбуотда чоп этилган мақолалардан факат бир-икки мисол келтириб ўтмоқчиман. "Халқ сўзи" газетаси тахририятининг хатлар, шикоятлар ва оммавий ишлар бўлими муҳаррири Исмоил Сулаймонов журналистнинг шу йил биринчи сонидаги "Касбимиз наҳидаси ҳақида" мақоласида шундай деб ёзди: "Халқ журналистларга ишонди. Бу эса айни пайтда зиммамизга катта масъулият юқлайди. Унутма, дейимиз доимо бир-биримизга, журналистнинг қадам олиши, ўзини тутиши, сўз билан иш биллиги неча ун минглаб кишилар нигоҳида. Бу катта бахт, лекин унинг шунга яраша талаби ҳам бор. Тахририятга келган бир шикоятнинг изидан бориш, одамлар билан учрашиш, эшитанларини иймон ва диққатининг ҳолис тороқсизига солиш, оқинг оқ, қоранинг қора эканлигини аниқлаб қўриши, тўғри тўхтамга келиш ва ниҳоят бутун масъулиятни зиммага олиб, матбуотда чиқиш қилиш, сўнг унинг натижаси учун курашмоқ — буларнинг бари айтишгагина осон".

Ўтган йилнинг охирида "Ўзбекистон адабиёти ва санъати" газетасида таниқли журналист Ёқубжон Хўжам-

бердиевнинг "Ичимдаги олиш учун матбуотда чоп этилган мақолалардан факат бир-икки мисол келтириб ўтмоқчиман. "Халқ сўзи" газетаси тахририятининг хатлар, шикоятлар ва оммавий ишлар бўлими муҳаррири Исмоил Сулаймонов журналистнинг шу йил биринчи сонидаги "Касбимиз наҳидаси ҳақида" мақоласида шундай деб ёзди: "Халқ журналистларга ишонди. Бу эса айни пайтда зиммамизга катта масъулият юқлайди. Унутма, дейимиз доимо бир-биримизга, журналистнинг қадам олиши, ўзини тутиши, сўз билан иш биллиги неча ун минглаб кишилар нигоҳида. Бу катта бахт, лекин унинг шунга яраша талаби ҳам бор. Тахририятга келган бир шикоятнинг изидан бориш, одамлар билан учрашиш, эшитанларини иймон ва диққатининг ҳолис тороқсизига солиш, оқинг оқ, қоранинг қора эканлигини аниқлаб қўриши, тўғри тўхтамга келиш ва ниҳоят бутун масъулиятни зиммага олиб, матбуотда чиқиш қилиш, сўнг унинг натижаси учун курашмоқ — буларнинг бари айтишгагина осон".

ти денг? Тахририят, журналист... Зиёд Есенбоевдек касбимиз отахонининг сўзлари яна бир қарра эътибор бериш: "Журналистлар жамоасида аҳиллик бўлмаса, ижодий муҳит ҳақида гапирмаса ҳам бўлади. Бир-бирига таъна тошларини отиш учун бирор имкониятни қўлдан бой бермасликка интилаётган қаламқаш дўстларимиз жамоа олдида, газетхонлар олдида уялишлари, ахлоқ-одоб, пок маънавий қиёфа, муомаланинг юксак маданиятига эга бўлишлари керак."

"КАТТАҚҮРҒОН ТОНГИ": ЖАНЖАЛНИНГ ШОМИ БОРМИ?!

"деди. Қулдим, уни бундан қайтармоқчи бўлидим, суҳбатдошим эса ўз сўзида қатъий туриб олди, кейин, "Менга нима, барибир бекорчиман, ҳамма идо-рага бирма-бир жуна-те-ёб ётавераман, шикоятни" деди пинағини бузмай.

К. Соатов билан С.Ҳаққулованинг шикоятбозлиги негидир ўшани эслатди. Билмадим, улар мен мисол тарихида келтирган кишига ўхшаб бекорчилиги билан қўришни ёки "Каттақўрғон тонги"га ишга қайтиб тикланишдан кўра уларнинг улканроқ ва буюроқ мақсад-маслағи қолмагани ёки бўлмаса Ф. Шукуровни "қураш"да энгиз чиқиш улар учун ҳаётларининг мазмун-моҳиятига айланган бўлганми... яна қандай тахминларга бориш мумкин?!

Мен бу ўринда ўз сўздан қайтмаслик ҳамда мақсадга етишиш йўлидаги саботининг нақадар қудратли ва ноёб фазилат эканлигини назардан қочираётганим йўқ. Лекин шундай буюқ фазилат нимага сарфланган? Қаёққа соғуриланг? "Каттақўрғон тонги" муҳбирилиги ва мусаххиллигигами? Газета муҳаррирининг елкасини ерга теккизишгами?

Оқинини айтсам, бу икки ҳамкасбимиз февралдаги шундай катта куч ниҳоятда арзимас мақсад йўлида исроф бўлаётганига ачиндим. Башарти бу куч, бу ғайрат, бу ҳафсала, бу қайтмас ирода ижод мақсадларида сафарбар этилса эди!.. Дейлик, С. Ҳаққулова, К. Соатов журналист сифатида Самарқанддаги маҳаллий ҳамда Республика матбуоти саҳифаларида ўзларининг салмоқли мақолалари билан чиқиб, жамоатчиликнинг, эл-юртнинг назарига тушганлариди эди!.. Республика микросидаги энг нуфузли идораларга устма-уст арзнома ёғдиришга сарфлаган, шу мақсадда қоралган қозғоларини жағият ва халқ манфаатига хизмат қиладиган мақолалар ёзишга бағишласалар эди!.. Нима, Каттақўрғонда бундан бошқа муаммо, бундан бошқа мавзу йўқми? Эл-юртнинг ташвиши оғми? Журналистнинг синчков нигоҳини, аралашувини кутиб ётган ошёнлар оғми?! Эссиз қоғоз, эссиз... Катта мақсадлар унутилган жойда одамлар майда ва бақчага юмушлар теваратида айлангани, умрлари зое кетганини сезмай қолдилар.

Бу мулоҳазалар газета муҳаррири Файрат Шукуровга ҳам таалуқли. Катта-кичикми меҳнат жамоасини вужудга келтириш, шакллантириш, бир неча кишининг бошини қовуштириб уюштириш осон эмас. Чунки одам танлашининг ўзи алоҳида бир санъат, алоҳида бир илм экан. Муҳбиримиз ёган уша мақолада қайд этилганидек муҳаррирининг ўзи бо дан олган, 40 йиллик журналист тажрибасига эга. Демак, кўпни қўрган, қор-қорани танлаган ва... ўз сўзидан қароридан қайтмайдиган бир инсон!

Қаранг, муҳаррир буйруғидан қайтмайди, ҳодимлар шикоят қилишдан толмайди. Улардан сатор, муроса билан ҳеч кимнинг иши йўқ, бу ёқда казо-казо идораларда ўтирган масъул шахсларнинг гўё Каттақўрғон жоғросини бартароф эттишдан бошқа ташвиши, бошқа юмуши йўқдек. Яна қерда, қандай муаммода, қайси касб эгалдари орасида бўла-

ти денг? Тахририят, журналист... Зиёд Есенбоевдек касбимиз отахонининг сўзлари яна бир қарра эътибор бериш: "Журналистлар жамоасида аҳиллик бўлмаса, ижодий муҳит ҳақида гапирмаса ҳам бўлади. Бир-бирига таъна тошларини отиш учун бирор имкониятни қўлдан бой бермасликка интилаётган қаламқаш дўстларимиз жамоа олдида, газетхонлар олдида уялишлари, ахлоқ-одоб, пок маънавий қиёфа, муомаланинг юксак маданиятига эга бўлишлари керак."

Эътибор қилган бўлсангиз, мен атайин можаиронинг маънавий жиҳатлари хусусидаги мулоҳазаларимни баён этдим. Қонуний-ҳуқуқий нуқтаи назардан ҳукм чиқариш мутлақо бошқа мавзу. Тўғри, Самарқанд вилояти қасаба уюшмалари федерацияси кенгаши мутасаддиларининг хулосасига кўра, муҳаррир Ф.Шукуров қонунга хилоф иш тутиб, учинчи марта (!) С.Ҳаққулова билан К. Соатовлар билан беш тўрттадан овоз қилган. Муҳаррир Ф.Шукуров бу хулосани бажаришдан бош тортади. Шундан сўнг шикоятчилик судга мурожаат қилишган, бирок суд уларнинг даъвосини тўғри деб топмаган. Ким нима қила қилганки, можаирон тошларини қўридан қўридан ҳоҳқ бўшатган. Ф.Шукуров собиқ бўлса-да, ўз ҳодимлари билан муроса чорасини топишга уринмаган ҳам, С. Ҳаққулова ва К. Соатов эса бу қарордан норозиликни тегилли юқори суд босқичлирига аён қилишдан қарчамаганлар. Бу уларнинг қонуний ҳуқуқи, бу маънода ҳеч ким уларнинг қўлидан қаламинини тортиб олмайди албатта. Бирок... яна езишмалар, яна арзномалар, яна даҳанки жанглар... қанча қуч-эйтибор, қиматли фурсат яна ва яна нимага соғуриланг? Бу мақсад амалга ошадими-йўқми, ҳар қалай этилган вазиятга қараганда муаммо факат суд орқали ўзининг адолатли ечимини топишга бўлмайди, бирок одамгарчилик, эл-юрт, меҳр-оқибат, одоб-ахлоқ, андиша, муроса, маданият... журналист этикаси, журналист масъулияти — бири-бирдан улуғвор бу маънавий қадриятлар қерда қолади, ким бу ҳақда қайғуради? "Каттақўрғон тонги"даги жанжалнинг шоми борми, ахир, яхшилар?!

Хуршид ДЎСТМУХАММАД, Ўзбекистон ОАВ ни демократлаштириш ва қўллаб-қувватлаш жағмармаслигини ҳамаранс

PS. Хурматли газетхонларимизда бу келишмовчилик ҳақида "Хуррият"да йилнинг бошида мақола чиққан экан, мавзуга қайтишни зарурати бормиди, деган савол туғилиши табиий. Биз ҳам шу фикрда эдик, Каттақўрғонлик ҳамкасбларимиз ўзаро муроса йўлини топиб кетишган деган тасавуурларда юрган эдик. Афсуски, ўтган ҳафта нуфузли идоралардан бирига К. Соатовдан яна шикоят этиб келди. Уқидик: яна ўша эски гап, ўша эски можаирон! Шу кичик жамоадаги шу кичкин ханжалнинг бутун мамлакат миқёсида овоза бўлаётгани, энг нуфузли идораларда тўхтовсиз йўлланаётган наҳотки Каттақўрғон шаҳар суди, вилоят суди мутасаддиларининг, маҳаллий матбуотчиларнинг шаънига, иззат-нафисига тегмаётган бўлса?!.

Ола!

Хафтанинг жуфт кунлари эрталабки эфирга берилган "Республика газеталари шарҳи"ни мунтазам кўриб бораман. Шу кўрсатувни кўргачина "Ўзнома"лар дўкони"дан керакли газеталарни сотиб оламан, кўрмасам — йўқ... Аммо ҳозир мазкур кўрсатув ҳақида фикр юритмоқчи эмасман, аксинча, менинг ушбу мақола газетамда чиқишини ва уни "шарҳ"чилар телевидорда гапиршиларини жуда-жуда истардим. Бунинг боиси бор. Негалигини кўйида билиб оласиз.

1997 йилнинг куз ойда камхаржроқ ахволга тушиб қолдим. Ҳайли-ҳайли "процент"га пул олиб, ўғлим билан тижорат қилмоқчи бўлдим. Пул ҳам топилди, сотгани мато

"МАҚОЛАМИ ЧОП ЭТИНГ, УНИ "ШАРҲ" - ДА ГАПИРСИН..."

ҳам. Беш-олпिता сумкага ул-бул нарсаларни жойладим-да, ўғлим билан нақ Украинага йўл олдим.

Дастлаб, Ўрган шаҳри яқинидаги божхона ходимлари-га "туттидик". Улар 20 метрлик ўзимиздан чиқадиган қизил гуллик материалларни олиб, мусодара қилишди. Мен буни билмабман ҳам, чунки, бу ҳақда бизга на оғзаки билдирилди, на ёзма равишда... Божхона постиди ёнида ўтириб-ўтириб, кейин билсак матомиз "қулгоғини ушлаб" кетган экан... Божхоначиларни қарғай-қарғай йўлни давом эттирдик...

Полезда чиқдик. "Проводник" йигит оқларимизни чамалаб кўрди-да, сўнг "ҳар сумка учун 1000 сўмдан бера-сиз", деди. Нега? Йўлда ҳам бир божхона бор эмиш... Илож қанча, айтганини бердик... Россия чегарасига етганимда ҳар сумка учун 10 рубдан беришга мажбур қилишди. "Шилини-шилини" Волгоградга ҳам етдик. Шу жойдан - Украинага борадиган поездга минш мажбур қилишди. Оқларимизни ўша поездга ўтказиб, вокзалда нафас рост-лаб турган эдим, икки милиция ходими қўлтигимдан суд-раб "пункт"га олиб келишди. Сўроқ-саволдан сўнг чипта-ми сўрашди. Ақсига олиб, чипта "Проводник"да қолган эди. Ҳаллослаб ортимга югурдим. "Проводник" тушмагур, чиптамни янгилиб бошқа йўловчига бериб юборибди. Вокзални тит-пит қилиб қўлириб ўша йўловчини топдик. Ақсига олиб у чиптани гижимлаб ахлат қўйга ташлаб юборибди. Чипта ташланган ахлат қутисини "титиб" уни то-пишга мурасар бўлдим. Сўнг гижимланган чиптани халиги икки милицияга обориб кўрсатдим. Улар "чиптани қўрдик, энди оқларингиз ҳам олиб кел, кўрами" дейишди. Мен оқлар обирлиги учун уларни ёлғиз кўтаролмаслигини айтиб ади-бади дегунимга поезд жўнаб кетишига оз қол-ди. Улардан ҳам "йўлни қилиб" қўтилдим.

Ниҳоят, йўлга тушдик. Россия чегарасидан чиқаётгани-мизда ҳар сумка учун 50 рубдан, Украинага кираётгани-мизда 250 рубдан "тўлаш"га тўри келди... Мана, Украинадан келганимиз ҳам анча бўлди. "Биз-несим" фойдаси ҳақида гапирмасам ҳам бўлади... Хурматли "Хуррият"чилар!

Айтингла-чи, мени шунча пулга "туширган" кимсалар-га ҳам қонун борми? Улар тоқайгача менга ўшанганларни қакшатишди? Илтимос, шу саволларга газета орқали жа-воб ёзингла. Уни "Республика газеталарининг шарҳи" кўрсатувида ўқиб эшиттирсин. Чунки, Хоразмга "Хуррият" жуда ҳам келар экан...

З.МАШАРИПОВА, Хива шаҳри, С.Назарий кўчаси 5-хонадон

ТАХРИРИЯТДАН: Хурматли З.Машарипова! Эсон-омон юртимизга қайтибсиз. Шукр. Хафа бўлманг, беш омон бўлса дўппи топилади. Аммо-лекин, опаюн, сизга қўшилиб "юлғин"ларни қарга-ганимиз ҳолда Сизни ҳам айбисиз, дея олмаимиз. Чунки, йўловчи поездда ҳар бир одам ўзи билан 36 кг.гача юк олиши мумкин. Бу - қонун. Мутасад-дилар бу ҳақда Сизни оғохлантирмадимми? Шундай бўлса керакки, ҳар бир сумка учун тузуккина "йўт-лишингизга" тўри келибди. Агар бошқа юртга то-вар олиб чиқмоқчи бўлсангиз, керакли шартнома ту-зишингиз ва бошқа бир қанча ҳужжатларни тайёр-лашингиз керак бўлади. Бунинг учун эса керакли қонун-қондаларни пухта билиш лозим. Қонунини, де-макки, ўз ҳақ-ҳуқуқингизни яхши билсангиз ҳеч ким сизни "чув" тушира олмайдди. Ва уларнинг ўзлари ҳам Сиз билан ўйлаб-ўйлаб муомала қилишди. Кўрдин-гизми, ҳуқуқингизни бўлмаслигингиз натижасида нечта қонун посбонларининг қорни тўйган?! Ҳуқуқин-гизни билсангиз - марра сизники!

АВВАЛ ЎРТОҚЛИК СУДИДА КЎРИЛСА...

Тақлиф

Газетамизнинг 7-13 апрель сонидида босилган "Ва-тан" газетасининг бош муҳаррири О.Олимовно-внинг "Танқид кимга ёқад..." номли мақоласида бугунги бозор иқтисодиётига ўтиш даврида бўлар-бўлмас жиноят ишлари бўйича фуқароларни жувор-муқ қилабермаслик учун судьялар янада ҳушёрроқ бўлиши зарур, деб жуда тўғри кўрсатилган.

Мақолада солиқ идоралари томонидан арзиса-ар-зиса жиноят иши кўзгатиш фактлари учраб тури-ши ҳақида сўз юритилиб, тижорат дўкониди ҳали со-тилмаган 50 минг сўмлик акциз марказис сизаретлар топилса, у ЖК 189-моддасининг 3-қисмига, яъни "кўп миқдордаги қийматда савдо қондаларни бузиш" деб малакаланмоқда ва бунда ҳатто шартли жазо кўзда тутилганми; 6 ой қамок ёки 3 йилдан 5 йилгача озод-ликдан маҳрум этиш жазоси белгилангани кўрсати-лган. Ҳали сотилмаган 50 минг сўмлик сизаретнинг таннархи қандай қилиб "кўп миқдорда савдо қондал-арни бузиш бўлсин"?! деб тўғри танқид қилинган.

1997 йил сентябрь ойда ўтказилган солиқ хо-димиларнинг республика амалий конференциясида худди шундай ҳодисалар, ҳатто нотўғри жаримага тор-тиш ҳоллари танқид қилинган эди. Муҳокамада вило-ят солиқ қўмиталарида ўртоқлик судлари ташкил қили-ниб, ана шундай ваҳимали ишларни дастлаб ўртоқ-лик судида қараб чиқилиб, агар қонунга тўғри келса, кейин прокурорга тақдим қилиш лозимлиги айтил-ган эди. Лекин афсуски, бу хулоса эсдан қичиб кетди. Фикримча, ана шундай "қалтис" ишларни дастлаб ўртоқлик судларида қараб чиқилса, масалани ҳаққоний ҳал қилинишига ёрдам берилган бўлар эди.

Ҳикмат СОБИРОВ, Ташкент Молия институтининг профессори

НАЙНОВНИНГ Кулфлоглиқ эшик олдидаги ёзув: "Ҳеч ким кирмасин! Қалит менда!" КАЙНОВНИ

Сафар

Нетания - Ўрта Ер денгизининг локувард тўқинлари мангу бош уриб турадиган соҳиллар буйидаги гузал шаҳардир. Унга асризмнинг 20-йилларида эса солинган. Қариб 70 минг нафар нуфусга эга бу навқирон шаҳар Исроилнинг анча сановатлиги тўқинлари билан бирдир. Асосан Россиядан доимий яшаш учун келган яхудиелар маскан айланган бу мадинада тўқимачилик, озик-овқат, пиво ишлаб чиқарувчи корхоналари талайгина.

Шиб, катта захиралар талаб этмайдиган, қиммат сотиладиган, бош, яъни ақл билан вобаста ишлаб чиқаришни ривожлантириш лозимлигини тушундилар. Айна пайтда Исроил экспортда янги технологиялар, қимматбаҳо тошлар хиссаси тобора ортиб бормоқда. Бу йўлнинг гоёт тўғри эканини Исроил олмос ва бриллиантлар соҳибдорлари йилга 4.9 миллиард АКШ долларини миқдоридан даромад олаётганидан ҳам билиш мумкин.

Нетаниянинг асосий моллиги манбаларидан бири сайёҳликдир. Осмонлар меҳмонхоналар, пансионатлар, хусусий уйлар дам олиш ниятида бу ерга ташриф бурган туристларнинг саноатидаги сайёҳларга ўз бағридан қўли беради. Сайёҳлар айниқса, майин қумли соҳил-

Амиркул КАРИМОВ

Бироқ ҳамроҳларимизнинг бриллиант хусусидаги билди-майлари гадикдан анча зида чикиб қолди. Улар корхонада сайқалланган энг юқори қаратил олмос ҳақида сўраганларидо ҳодиманинг шавқи айниқса пасайиб, "кийин" мижозларга учраганини англади ва сўнгра музамо ролг гапларни айтди.



“ОЛТИН ДЕВОР” САФАРИ

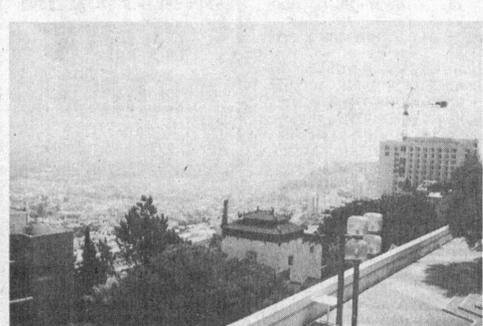
Шоир Эркин Воҳиднинг машҳур сахна асари, режиссёр Максуд Юнус уни Покистон сахнасига “қўчиргани” ва шу сафар баҳонасида ёзувчи Дадахон Нурий янги китоб ёзгани ҳақида

Китоб Х.НАБИ

“Бутун театр биноси бўйлаб янграб турган шоир Эркин Воҳид газаллари билан айтадиган қўшиқлар садоси аста пасайиб, одамлар билан тула улкан зағла осудалик чўқиди. Пардалар устида рангин ёғдулар жилваланади. Покистон Исломи Республикаси ҳақида Ўзбекистон Республикасининг давлат тасноуларига янгради. Ҳамма ўрнидан турди. Биринчи премьерга томошабинларда катта шавқ-заъқ уйғотди. Спектакл бир неча бор гулдурс карсақлар, олқишлар билан бўлини турди. Айниқса Мўмин(А. Рао) Абдулло(А.Аёз), Хуринисо(У.Сайид) сахнада пайдо бўлиши билан бутун томоша залини ҳаяжонли тўқин қоплаб олар, чиндан ҳам улар ўз ролларини қиймга етказиб уйнашарди.

РОТШИЛЬД БОҒИДАГИ КАРАТ МЕВАСИ

Исроилда уч ҳафта



ларда ястаниб, шовиллаган тўқинлар қўчоғида сузишни хуш қўрадилар. Гарчи Исроилга ҳар йили ташриф бурорадиган 2 миллиондан зиёд сайёҳдан талай қисми Нетания хиссасига тўғри келса-да, бироқ бу соҳа шаҳарнинг энг муҳим даромад манбаи эмас. Шаҳар иқтисодийнинг асосий таянчи бриллиант сайқаллаб сотишдан тушадиган даромаддир.

Ялиқ заргарлар бриллиантни 58 қиррагача сайқаллайдилар. Келтирилган олмос дастлаб мутахассислар томонидан синчиклаб қўздан чиқрилгандан сўнг, ана шу лаҳзадаёқ унинг қандай шаклда бўлишлигини аниқлайдилар. Биринчи ишлов беришдаёқ унинг 19 фоизи ҳайф бўлади. Қирра чиқариш чоғида унинг тагин 5 фоизи қукунга айланади. Иккинчи ишлов беришда эса бриллиантининг яна 25 фоизи нобуд бўлади. Қолган қисмигина дўконларда кўзни уйнатадиган зийнат шаклига келади.

Завод маҳсулотлари қўйилган кўргазмали дўконга кирар эканисиз, дарҳақиқат, заргарлар маҳорати ва дизайнлар санъатига қойил қоласиз. Гарчи зийнатларнинг нархи биздагидан бир неча баробар юқори бўлса-да, турли нарх тушиб беришлар, Исроилда харид қилинган нарса учун хоржиқлик қўшимча қиймат солиғидан озод этилгани, фалон долларга маҳсулот харид қилган мижоз ютуқли лотереяда қатнашиши, унга қўшимча товар совға қилиниши каби харидга даъват этувчи омилларга унча-мунча “қаттиқ” мижоз ҳам дош бера олмайди. Маҳсулотни мана шундай оқилона реклама қилишга биз Ўлик денгиз соҳилидаги пардоз-андоз маҳсулотлари ишлаб чиқарувчи “АНАВА” корхонасида ҳам гувоҳ бўлидик.

Яхудиеларнинг истиқболлини чуқур ўйлаган миллат раҳнамолари қишлоқ ҳўжага эга ва сановатда қанча тер тўқилмасин, маҳсулотлар табиий шариотлар афзаллиги тўғрисида ақлдан тўшадиган мамлакатлар билан рақобат қилмасликларини эрта англаб етдилар. Шундан сўнг яхудиелар азалдан тирқиқлик учун мангу манбаи, деб билган инсоннинг оғби билан боғлиқ касбдан узоқла-

чүқуррок тушуниб олишлари лозим бўлади. Эеро, биз бугун бўлмасча эртага даромад топиш учун маҳсулот ишлаб чиқаришнинг ўзи камлик қилишини, уни сотадиган бозорларни чуқур ўрганиш иш юртишимиз кераклигини англашимиз лозим.

Нетаниядаги Бриллиант ишлаб чиқариш заводига ташриф чоғида яхудиеларга хос тадбиркорликнинг яна бир қиррасини кашф этгандек бўлидик. Буни сайёҳларнинг ҳамёнидаги валюталарини уларнинг ўзларини мамнун қилиб Исроилда олиб қолиш санъати, десак тўғри бўлади. Бриллиант заводи ҳақида дастлаб бизга - Болгария, Латвия, Россия, Грузия, Озарбойжон, Украина, Қозғистон, Қирғизистон ва Ўзбекистондан “Машаб” курсларига ташриф бурорган давлат, ҳукумат, парламент ва жамоат ташкилотлари, маориф, касаба уюшмалари ва матбуот соҳасидаги мутахассисларга маърузалар чоғида сўзлашган эди. У тасавури-миздагидан анча чоғроқ, йўл четигади бир қаватли иморат ичида экан. Дастлаб 34 нафар курсдошга, яъни биз - меҳмонларга “харид учун ажойиб имконият соҳиби бўлганимиз, Исроил бриллиант нақадар гузал ва сифатли экани хусусида” фильм қўйиб беришди.

Фильмдан сўнг бизни корхонага бошлаган таржимон ҳам фикримизни харидга мойил қилиш пайида бўлди.

Ташкиллаш жоизки, “Олтин девор”нинг “Покистон девори”га айланиши битта сафар маҳсули эмас, балки сафар китобда таъкидланганидек 1995 йилдан бошланган. Қўл йиллик сафарнинг бош қаҳрамони “Олтин девор” ва Дадахон Нурий! Китобда хотирлар кўп, латифанамо ҳўжотлар кўп, исм-шарифлар кўп, уларнинг бари бир эзгу мақсадга, ўзбек-пок халқларининг маданий дўстлиги тарихининг унутилмас лаҳзаларини абадийлаштиришга қаратилган.

Китоб муаллифи шу билан ўз мақсадида етган. Ўзбек ва урду тилларида, чиройли муқоваларда қисқа фурсатларда Покистонда чоп этилган бу китоб - нафақат Дадахон Нурий ижодида, балки ўзбек адабиётида ҳам замонавий сафарнома жанрини бойитган асар бўлиб қолади.

ХАТТО ДЎСТИНГА СИРЛАРИНГ АЙТМА...

Ҳазрат Али насихатлари
Ўз тилига голиб келиб, уни енголган киши - сиёсатни яхши тушунган кишидир.
Бир кишида бир вақтнинг ўзида ҳам мурувватлилик, ҳам ёлгончилик хислатлари бўлиши мумкин эмас.
Бировга эҳсон ёки яхшилик қилиш кўнгилда бўлса, уни кечиктирмай, очик чеҳра билан амалга ошириш ва орқасидан миннат этмаслик энг яхши ишдир.
Ҳар қандай урушнинг аввали шикоятдан бошланади. Сўнгра миш-мишлар кўпаяди. Жангнинг охири эса, балою-офатлар билан якун топади.
Ҳазрати Али ўғиллари Имом Ҳасанга насихат қилиб: “Дўстларингга ҳақиқий дўстлик қил, лекин улардан тула хотиржам бўлиб қолма. Дўстларингга доимо ҳамдард бўл, аммо сўб-асорининг уларга ошкор этакверма”, - деган эканлар.

БИРЛАШГАН ЎЗАР

Маълумки, 24-25 май кунлари Тошкентда Ўзбек-Америка Қўшма Комиссиясининг иккинчи йилги бўлиб ўтди. Навбатдаги йилги яқунлари ва Ўзбекистон - АКШ ўртасидаги алоқалар хусусида АКШ Давлат котибининг МДХ давлатлари бўйича махсус маслаҳатчиси Стивен Сестанович “Хуррият” газетасига интервью берди.

Савол: Жаноб Сестанович, “Хуррият” газетаси учун ўтган йили берган суҳбатингиз давомида Ўзбек-Америка Қўшма Комиссиясининг иккинчи йилги бўлиб ўтди. Навбатдаги йилги яқунлари ва Ўзбекистон - АКШ ўртасидаги алоқалар хусусида АКШ Давлат котибининг МДХ давлатлари бўйича махсус маслаҳатчиси Стивен Сестанович “Хуррият” газетасига интервью берди.

ЎЗОҚ ЯШАЙ ДЕСАНГИЗ...

Савол — жавоб
Хурматли таҳририят!
Ўқиниб, кимга қанча умр берилганини ёлғиз Аллоҳга аён. Биз бандлар мана шу берилган олий неъматдан оқилона фойдалана оlishимиз лозим.

ПРЕЗИДЕНТЛИК УЧУН КУРАШ

Сайловларнинг иккинчи босқичида ким голиб чиқади?
Шу йилнинг 15 май кунини Словакия Республикасида президент сайлови бўлиб ўтди. Сайловда мамлакатда овоз бериш ҳуқуқига эга фуқароларнинг 73.89 фоизи иштирок этди.



Ўқидик

Аслида озодлик нима? Сиз унинг оҳанглигини тинглаганимизми? Қалбингизга озодликнинг мунглигини ойланинг. Сиз озодликнинг ўта меҳмон бўлганини йўлларидан унга эргашиб юрганганимизми? Юрак бу дунёнинг ёлгонларидан азобланганда кўнгил қимидир, ниманидир кўмсаганда сиз секин йўлга чиқини истаб қоласиз. Бу аҳднинг бир дақиқа бўлса ҳам сизни тарқ этмайдик. Ҳаёт эса чалғитмоқчи. Узининг йўлларига қорламочки бўлади. Лекин кўнгил сиздан олдин йўлга тушади. Энди ортага қайтариб бўлмайди. Кўнгил озодлик оҳанглигини ортадан эргашади. Мана шу дақиқалар орақ чин сўз айта бошлайди. Қалбингиз ўз эҳтиропларини ифтихор ташлаб мана шу озонга тўшади. Мана шу дақиқалар орақ чин сўз айта бошлайди. Қалб озод бўлади. Йўлга чиққан кўнгил эса ўзига ҳамроҳ қилдиради. Унга ҳамроҳ бўлгудек одам бормикан? У соғинган уқубатли йўлларда уни англаб етadиган ким бор?

“ТАНИМ ОЗОД ЮРАЙ ДЕСАНГ...”

Ҳа, Машраб каландар бўлмоққа чарикради. Иброҳим Фабуров илк бир асар саҳифаларида сизни Машраб билан учраштиради. Чунки Машраб “Бир бузук оворга кўнгулгума тополман маҳрам”, дея сиз билан кетмоқ учун йўлга отланади. Улуг каландар “Кўнай, десам чаманда бир гули бехор топмайдим” дея табиатнинг мўъжизалари ичра кета бошлайди. У атрофга қулқ тутар экан, шундай ҳўлосга келади. “Тоғларда юршадларидан э шаршаранинг гувуллаши, ё шабданнинг қояларга, арчаларга бош уриб шивирлаши албатта сизга ҳамроҳ бўлади. Товуш эшитилиб турганда одам узини ёлғиз сезмайди.” Иброҳим Фабуров “Дил эркинлиги” мавзусидан илк сабоқни Машрабдан беради. Озодлик оҳанглири ортидан эргашаётган одам Машраб руҳиятига яқинлашиб боради. Унинг ҳар бир сўзидан янги маъно излайди. Машрабнинг “кўнгли уйини” англаб етишга уринишлар бошланади. Машраб Намангандан қачон чиқиб кетганини ҳам билмайди. Унинг йўлдаги ўй-хаёллари ёлғиз қалб озодлиги ҳақида эмас, у эл-юрт тинчлигини, оқсоқиллигини, ободлиги ҳақида ҳам қайғуради. “Бу йўлда ҳар қадамда бор хароба. Лекин ҳар қадамда бир жаннат ҳам бор. Харобалар ваҳший урушлардан ёлғор”. Қандайдир мана шу жойда “Бўзук оворга кўнглим”из билан хароба ўртасида яқинлик пайдо бўлади. “Ёлғизлик яратган ҳар ним харобани кўмсайди”. Ундаги кўна сўқулат кеймаган қайу сиз унинг бир замида ўлга толдирадиган. Замонлар ўткннчлигини, дунёлар ёлгонлигини, қасрлар харобаларга айланмоғини сизга англайди туради.

“КЎУВВАТ БЎЛАР УНИНГ ХИДИ ЮРАККА...”

Тун пардасини ташлайди. Сиз кўнглингизга яқин харобалар узра ёлғиз қоласиз. Уйлар ёв наварлари каби бостириб келаверишади. Уйлар ҳам озодлик оҳанглирини соғинишган. Машрабини шу ерда қолишга ундайди. Харобалар Машраб тисмолида унинг мунгли овози оҳангида ўз ўтмишларига, кечмишларига қайтмоқчи бўлади. “Машрабнинг ўткир тейан овози хароба шавҳарининг гариб кўнглидан деворларга, йўқолиб тупроқ билан тўлиб бораётган кўчаларга аро тирқиқликка чаркирандек янгради. Машрабнинг овози харобалар орабди сўз ўзига тўлқин - тўлқин бўлиб қайтди. Мурод ҳосил бўлди. Харобага тирқиқлик қайтиб келди. Машраб бутун шу ерда тунашни ихтиёр этди. Унинг дардли ўйғоқ овози хароба узра ейилди. Ой нурали харобани ёритди. Юлдузлар қўқдан паства тўлиб мунгли дунё қўшиғига махли бўлиб қолди.”

Бу жонимни нисор айлай анга мардона-мардона.

Машраб газалининг мана шу бир байти яна сизга йўл кўрсатади. Олдинда шоир. Бошлари эгик. “Жонда ором йўк. Оромни жон йўк. Оламнинг ўзи ором нималигини билмайди. Оламнинг бори дард. Турган - битгани дард. Боборамин ҳам бор ағудди билан шу дардга қоришиб ётади. Боборамин оламнинг ҳеч туганмас дарди борлигини ҳис қилади. Бу дард унинг на-зидида шўнчалар поёнсизки, одам бўлса ҳеч қачон унинг тағига ҳам, охирига ҳам етолган эмас”. Дардсиз олам бормикан? Дардсиз дунёлар бормикан? Йўк. Инсоният яралибдики, дард ҳам у билан бу дунёга бир қадам қўйган бўлса керак. Мудом у ортимиздан соҳиб эргашади. Аслида дарддан д-э розлари турғилади. Дард кўларимизни, қалбларимизни сўғоради. Кўларимиздан оқаётган ёшлар кўз ёшлар эмас. Улар дард ёшларидир. Шундан бўлса керак, “Дил эркинлиги” муаллифи гузал бир ҳўлоса битди. “О, мудо дунёдан йнги товуши келадур”. Тинлган. Бу бири ҳам дунё. Унда дардли роқарлар шу қадар қўқчи, дардларига дармон тополмай халақитдилар. Иброҳим Фабуров дилторлар мансуралар яратди. Аслида у дилбор шоир. Шунча дард ва изтироб билан шеър ёзмаслик мумкин эмас. Унинг юрғига чексиз мунгли тақдирлар жой бўлади. Шуллар қаторида шеврий мансуралар ҳам юракни эгаллаб олади. Аслида оламнинг ҳар бир шеври шеър каби тақдорланмасдир. Шеър каби мўъжиза ҳақида кўнглини қандайдир саволларга жавоб излайди. Оламни “Замонинг сизмаган Машраб” ва унинг ўйлари, изти-

# "ҚУВВАТ БЎЛАР УНИНГ ҲИДИ ЮРАККА..."

(Давоми. Боши 3-бетда)

роблири доимий қизиқтиради. У Машраб ижоди бўйича янги бир сўз айтишга, кўнра дунё китобиди, янги бир саҳифа очинишга эриша олди.

Мансурлар сизни ўйлашга ундайди. Ҳар бир кичик мансура жуда катта туғулган ифода этади. "Оқ бургулар", Юксалиқда, мағрур юста унда, оппоқ туг хилпирайди. У бир қараганда "оқ кабутарлар қанотидай хилпирайди". Лекин бу ўхшатиш муаллифини қониқтирмайди. "Дастлаб курганимда тоғ устида уяда оқ бургутнинг болалари ўйнашгандай кўринди". Аслида ҳам туғ ва бургут ўртасида яқинлик бордек. Қоя устидаги туғ сизни ўзинга чорлайди. Ма-шаққатли ўтиш. Унга этиб бориш орзу-си қалбонгизга жойлашиб олади. Юрак ҳар дақиқа Суфи бобо оқ байро-ғига интилади. "Чикким келар у қоя тепасига. Этиб бўлмас у чўқкига қай-сидир мард тикдан у байроқни кўргим ва ўпгим келар. Мен ҳеч ерга байроқ тикмаганман". Лекин у ўзини тасаввур берди. Ва ўзининг ҳақиқатини айтди. Мана шу сўзларда барча интилишлар тугайди. "Суфилар чўққисига чиқа бермас ҳар ким".

Тош супа" ўнда ўтириб, "қотди ха-влим". Лекин бу хаёли оқиб келадиган сувлар бузиб юборишди. Улар ўзларига йул қилдириб тошларга бош уришди. Демак, хаёллари тошлар ҳам тўса олмайдилар. "Тош супа"да ўтир-ган қалбони тош ҳам жиловлан олмай-ди. У тизгинсиз. У тошларни парча-лашга қодир. У сув каби тошларга бош урмайди. У юксаларда парвоз қила-ди. У қалб, дард ёшларидир. У юксал-ларда бунда бўлади. Ва ўз эгасини тош супада қолдириб, ўзи яна ўша юксал-ларда парвоз қилаверади. Муаллиф эсади:

Ҳеч ким ўзин тошдан тошга урмағай сувчайин,  
Ҳеч ким ўзин тош устида тўлғамас сувчайин,  
Ҳеч ким босмас, дунё йўллари сувчайин,  
Сув сўйлатур тошларни...

Инсон ҳамини ўзи каби уйғоқ, ўзи каби тирик табиатга интилиб яшайди. Ва бир кун келиб, яна табиатга қўшилиб кетди. Аслида инсон дарракт, сув ёмғир ва тупроқдир. Буларнинг барчаси оний туйулур. Булар қалб кўзи очик инсоннинг ўзини чорлайди. Ахир улар ҳам кимгадир дардларини айтмоқлари керак-ку.

Мен кўнглини тушунаман!  
Ахир у баландликларга чиқини истайди,  
Ахир баҳаво жойларни истайди,  
Музликлар гулидан рангу буй истайди ахир,  
Кеча Норкеттан бир даста бойчечак келтирди:  
Сентябрда очилган...  
Қувват бўлар унинг хиди юракка  
Ва шерь тугайди унинг хиди хаёлда.  
Музларнинг ижоди қахрабо гуллар...  
Фаросатда музун ҳам гуллар қодир табиат.

Хунгил эрки. У барча туйғулардан энд туради. У кўнгли билан ҳисоб-

лашмайдиганларни ташлаб кетаверади. У ҳамма вақт ўзини тушунишларни иста-тайди. Агар сиз кўнглини тушуниб, у билан кетсангиз у музликлар гулидан рангу буй истайди ва шерь тугайди унинг хиди хаёлда". Ҳар қалбнинг фурсатини қодир Оллоҳ ҳар дамига сочиб ташлаган. Фурсат кириб келган пай-да, қалб тайёр бўлиши керак. Мана шундагина муз қотган юраклар гулга қиради. "Тилимизда мудраган олов саватлар" шерьга айланди.

Муҳаббат кўнглининг ранги, озо-дликнинг таян-чи. Аслида барчасининг замирида му-ҳаббат этади. Мана шу туйғу Машраб айт-гани сингари.

Сўзлар бати одам-нинг: "Бу дар-динга даво борму?"  
Мен айтур-ман: "Биро-дарлар, бу дарди менга дармондир".

Дарднинг ўзи дармон бўлмоғи мум-кинлиги учун ҳам муҳаббат бўлмоғи ке-рак. Аслида муҳаббатсиз одамда бо-шқа ҳеч нарса йўқ. Сиз ундан бирор нарса қидириб, кундузи чироқ ёқиб юришингизга ҳожаз йўқ. Иброҳим Фа-ғурурнинг мана бу сўзларига қулоқ тут-сангиз бас:

Муҳаббат ўлганлар тошдай муңлиг яшарлар  
Яланғоч дарракт каби лол турарман, қулоқ тутиб тош-сўзга:  
Сангдиллик кўрқитади бугун мени айникса...

Иброҳим Фағурур мана шу жойда буюк бир ҳақиқатни айтди. У дили тош одамлардан кўркиш кераклигини ўқти-ради. Ҳақиқатан ҳам дили тош одам-лардан кўнгли аллақачон кетиб қол-ган. Демак, уларда на муҳаббат, на туйғу бор. Юракнинг ўрнида эса битта тош турибди. Бугун биз "сангдиллик-дан" кўрқмоғимиз керак. Бу янги ибора. XX асрда айтилган яна бир ҳақиқат. Бизни Чингиз Айтматов манкуртликдан оғоҳ этган бўлса, Иброҳим Фағурур жуда гўзал ибора билан "сангдиллик-дан" оғоҳ этди.

"Дил эркинлиги"да бобомиз Алишер Навоийга ҳам кенг ўрин ажратилди. Озо-длик оҳанглари ортидан сабр-тоқ-кат билан кетаётган йўловчи буюк бо-момиз ҳамроҳлигида, йўлини давом эт-тиради.

"Замона фикрига кўнглунгни қўймагил зинҳор".  
Навоий хасратлари... Мана, беш ярим асрдан бери ҳам инсониятни оғоҳликка қақчириб келмоқда. Навоий-дан янги маъно излаш, унинг янги кир-раларини кашф этиш ҳамон давом этиб келмоқда.

"Фалакнинг эврилишиданми ё бош-қа, билмай қолсан: баъзан атрофин-ги сенга ёт нарсалар қуришад олади". Узинга керак туйғуга қанчалик инти-лам, етай - етай деганимда, оломон яна суриб чиқариб юборди. Сен эса бари бир интилаверсан, унга яқинла-шаверсан. Бу қалб амира, дил ҳукми. Шу пайт "расталардан аста-секин сен харидор нарсалар йўқолади. Қадим-қадимларда бир нозанин чўри бозор-ларда...



Шогирд ва Устоз

да айтгандай: "Сен суймаган харидор-лар пайдар-пай келади. Сен суйган хар-идор эса топиламайди".  
Биз Навоийга интилиб яшамоғимиз керак. Биз Навоийни англашга инти-лишимиз зарур. Иброҳим Фағурур бу ҳақда шундай эсади: "Ҳар биримиз ўзи-миз Навоийга муҳаббат туйғусини тула тарбияламағунимизча, узимизни тула-қонли инсон деб ҳис қилишимиз бал-ки қийиндир".

Бугун қомиллик сари интилаётган миллат "Навоийни теран билсак ва ан-гласак, бу узимизни билиш ва англаш билан баробар эканлигини" тушуниб етсагина қалб озо-дликка том баънда эришиш мумкин.

"Хар дарахтни меваси кўп бўлса, боши ҳам келур..."  
Биз "Дил эркинлиги"ни мутлоқла қилиш давомида Машрабнинг юқори-даги сатрига яна бир бор иймон кел-тирдик. Иброҳим Фағурур ушбу аса-рида Машраб, Навоий, Бобур, Суфи Оллоев, Чўлпон, Абдулла Ориф, Эр-кин Боқидов, Чингиз Айтматовларнинг озо-длик туйғуларини ортидан сизу биз-ни олиб борар экан, бу китоб чин маъ-нода ҳур фикрлар ҳазинаси эканлиги-га ишонч ҳосил қиласиз.

Иброҳим Фағурур эсади: "Дунёнинг сирини англаётганим битта, биттагина фикр бўлса керак. Шу фикрни топсам, яшаш ва ўлимнинг нималигини билиб оламан. Ҳаётимни кейин ўша танҳо фикрга яраша қураман деб ўйлар эдим".

Мана, бугун қомил устозимиз Ибро-ҳим Фағурур дунёнинг сирини англа-ётганим "фикр"ни топти. Бу Озо-длик оҳанглари каби ёқимли, тоғли, севи-мли ва биз асрлар давомида соғинган "Дил эркинлиги"дир.

# Саъдулла СИЁЕВ ҚУЛОҚКА АЙТИЛМАГАН ТАҒИ

Чистон-ҳангома

Холқўзи полвон эсини танибдики, да-ладан бери келмай ишлади. Мактабни битириб, қишлоқда қолди. Ота-онамга қўл-қанот бўлай, деди. Экин сугорди, пи-чан йинди, чигит экди, мол боқди, зовур тозалади... Кейинги йилларда қомбани етишмаганидан қўл ўрқда бўлмай ҳам ўрди. Хуллас, эрта-индин, қирқ еттини "эшақ" қилиб минай, деб турибди.

Ана шу Холқўзи полвон бир кун иш-дан келди-ю, тўри ичкарига ўтди. Бир қават юққа қўрпачага узун тушиб ётиб олди. Ухлаб-ухламайди, ўрнидан турги-си ҳам келмайди.  
Хотини кирди:  
— Отаси, ювиниб кининг, ҳозир овқа-тингиз тайёр бўлади.  
Холқўзи индамади, шифтдан кўзини узмай ётаверди.  
Гулнора йўргалаб чиқиб кетди. Бироз-дан кейин қайтиб кирди.  
— Вой, манави турамнинг чўзилиб ётишларини... Тўра қолинг энди, — деди эркаланиб, — Холқўзи ақамлар қани, деб қошиқ билан қоса қутиб қолди...  
Хотинининг ҳазил гапи Холқўзига олиб ҳам ўтмади. Бошқа маҳал у ётган ерида секин хотинининг жиягидан тортиб, ту-пини чимчилаб олар, хотини "Вой, ҳази-лингиз ҳам бор бўлсин. Қиз узатиб, ўғил уйлаганда ҳам суйқаланасизми?" деб қиқирлаб қуларди. Бу сафар Холқўзи пол-вон бошига ёстиқ қилиб олган қўлларини ёймайди ҳам. Фақат бир "ух" тортиб қўя қолди.

Гулноранинг ранги ўзгарди. Энгашиб эрининг бетига қаради.  
— Тобингиз йўқми, отаси?  
Холқўзи бош чайқайди.  
— Нима бўлди, биров хафа қилдимми?  
Полвон индамади.  
— Чарчадингизми? Овқатингизни шу ерга олиб кириб берайми?  
Холқўзи тагин бош чайқайди. Гулнора ҳадиксираб ташқарига чиқди.

Анчадан кейин беш яшар қизи Ноди-ра кирди. Олти боласининг ичиди бу кен-жайойига Холқўзининг меҳри айрича эди. Нодира отасининг пинжига суқилиб, арз қилди:  
— Ота-ю, анави Турсунтош-чи, чочим-дан тортиб, сариқ машаксан, деди. Узи сап-сарик-ку, тўғри, а?  
Бошқа сафар бўлганда Холқўзи "Сен сариқ эмассан, қизим, менга ўхшаган бўлдиранг сулуван", деб қизининг тим-қора сочидан суйиб қуярди. Ҳозир унинг бошидан силди-ю, жавоб бермади. Но-дира уқпалангандек чиқиб кетди.  
Отаси кирди. У шарпадек аста ўгли-нин бош тарафига ўтди. Оғир чўқди. Хол-қўзининг туртиб чиққан ёноқларига, қумирдек қорайиб кетган салки бетига, тиканакдай соқолига, ярим юмюқ қоқ-қоқларига бўкиб, бир неча дақиқа паришон ўтирди. Углининг пешонасига паришон қўл босди. Пешонаси муздек эди.  
— Қайси жеринг овриди, бачам?  
Холқўзи кўзларини очиб-юмди, бироқ миқ этмади.

Марғуба хола ўғлига яқинроқ сурилиб ўтирди "Бисмилло", деб унинг бошини аста-аста силай берди. Онанинг қўли минг табибнинг дорусидан авло эмиш. Холқўзининг бадани эриб, қўзи илинди. Марғуба хола ўглининг аянчи юз-кўзига узок термулиб ўтирди. Сўнг, "Э, Олло, ўзинг паноҳингда асра", деб дуо қилди-да, оҳиста қўзгалди.

Холқўзи алак-чалак туш қўрди. Раҳмат-ли отаси, "Янги уйингни битириб, томи-ни ёпиб қўйдим, болам кўнмайсанми энди?" — деб тўриқ от етаклаб турган эмиш... Хотини хоҳолла кулармиш, онаси, аввал отга мен минай деса, қизи мен ҳам мингашаман, деб хархаша қилар-миш...  
Кечаси Холқўзи сув сўради. Гулнора бир қосада муздай сув олиб кирди. Эри-нинг ютқоқиб сув хўплашига қараб, қўрқиб ўтирди. Оғиз очгани ботинмади.  
— Ишга бораемиз, отаси? Кечаги то-моғингизни иситайми?  
Холқўзи энди тили чиққан соқовдек қўллариди.  
— Иш-ишга... бормайман-н-н...  
Гулнора хайрон бўлди. Бунақа сўзни эрининг оғзидан илк бор эшитиб туриб-ди. Келин бўлиб тушганига йигирма йил-дан ошди. Бир кун ишдан қолмаган эди. На киш тиним бор, на ёз... Эсида, туй қунининг эртасига ҳам саҳар туриб, да-ласига қочиб кетувди. Не бўлди экан ота-сига?

Холқўзи эса, ҳамон иш қийимда чўзи-либ ётибди. На бировга юрак очиб га-пиради, на овқатини ичди. На ухлайди, на ўрнидан туриб ховлига чиқа-ди...  
Марғуба холининг маслаҳати билан Салим қорини қақчириб кел-дилар. У "Есин" дан бир-икки оят ўқиб, дам солган бўлди. Холқўзи пинагини бузмади.  
Тушга яқин раис одам юбор-ди. "Холқўзига не бўлди экан, су-риштирилган-чи, трактори қу-ратининг четиди қантарилиб туриб-ди". Раиснинг одамига Холқўзи жавоб ҳам бермади. Элчи, елка қисиб жўнади.  
Бирор соатдан кейин раиснинг

ўзи етиб келди.  
— Хов, бу қандайчин ётув? — деди, ёлғондан қовоқ уйиб. — Ҳозир чўзилиб ётадиган замонми? Ғўза гулга кирди, бўлдой пишай деб турибди! Э, тур-эй, кўтарам бўгон ҳўкўзига ўхшамай! Худо хоҳласа, бўлтурги ойлгининг ҳам бера-миз. Банқада пул йўқ экан. Ҳей, тур де-дим сенга!  
Раис Холқўзининг қўлидан тортиди. Ер-дан узиб ололмади. Унинг гавдаси оғир-лашиб қолгандек эди.  
— Ишга чимқайсанми?  
Холқўзи "йўқ" дегандек бош чайқайди. Раиснинг кўзлари ола-қула бўлиб кетди.  
Тавба, — деди у атрофида ханг-манг бўлиб турган Марғуба хола билан Гулнорага қараб, — ё бу жинни бўлган, ё менинг кўзларим ёлгон айтиб туриб-ди. Бу болани бир ўқитиб юбориш ке-рак экан!

— Салим қори ўқиди, — деди чўчи-роқ Гулнора ва бирдан йиғлаб юборди. Раис чўрт бурилиб чиқиб кетди.  
Кечагина қора қозонини қайнатиб, эл қатори кун қуриб келаятган захматқаш хонадон Қоратоғдай гамининг остида қол-ди. Холқўзи ҳамон узала тушиб ётибди. Ухлаб-ухлолмайдди, гавдасини кўтариб ўрнидан ҳам турмайди. Ықинидаги қо-садаги сувдан симириб қўяди-ю, шифт-га қараб узлуксиз "ух" тортади.  
Гулнора эрининг тепасига келиб ўтир-ди. Рўмолининг учи билан кўз ёшларини артиб суради:  
— Дўхтир қақрайликми, отаси?  
Полвон индамай бош чайқайди. Гул-нора товушини қақраймай йиғлади.  
Марғуба хола айвонда боққа қараб ўй суриб ўтирибди: "Салим қори ўқиди, қор қилмади, раиснинг гапини олмади, дўхтир қақрай деса, кўнмайди. Энди нима қиламиз, эй Худойим-эй..."  
Хола аста туриб ичкарига кирди: "Ав-лиё бобога бора, зора дардига даво топса".  
Хола эски желанини бошига олиб, сой-қўчага қараб кетди.

Авлиё бобо Рўзимухаммад отанинг ла-қоби. Бу донишманд қария "оқ пошшо-нин ҳам, қизил пошшонин ҳам" қалта-гини еган. Қўқон мухторияти даврида миллатчисан, деб қамашди, ўттизинчи йилларда бойнинг ўғлисан, деб ҳисба солидлар, урушдан кейин, нега Сталин-нинг соғлиги учун ичмадиган деб қайта турмага тикиб қўйдилар. Хуллас, бу ду-ненинг етти дўзахини қуриб, мана, юз ёшини қоралаб турибди. Қишлоқда бир-ор авлиё бобонинг гапини икки қил-масди.  
Марғуба ҳам шу умрида зор қақшаб бобонкига кириб борди.  
Авлиё бобо ҳассасини дўқиллатиб етиб келди. Индамай ичкарига кирди. Холқўзининг бош томонига бориб чо-рдона қурди. Бужур қафти билан полвон-нинг мангайини силди.  
— Ҳм, ётибсан, ўк еган арслонга ўхшаб, — деди. Сўнг наҳот кутуби, тит-раб, қақшаб турган Марғуба хола билан Гулнорага ўтирилди, — чиқиб туринлар, бунга айтадиган икки оғиз гапим бор.  
Қайнона-келин истар-истамас чиқ-шиди. Авлиё бобо Холқўзининг мошбиринч соч-соқолига тикилиб, бир неча дақиқа ўтирди. Сўнг аста энгашиб, Полвоннинг қулоғига нимадир деб шивирлади. Хол-қўзига жон киргандек бўлди. Оҳиста кўзини очди. "Ух" тортиди. Эски яраси хужур қилгандек, оғир туғланди.  
— Илоҳинг йўқ, ўша гапим-гап — деди Авлиё бобо истеҳзо билан.

Холқўзи гўлдираб, сукингандай бўлди. Ингради. Кейин... буксанини кўтариб ўтирди. Оғир-оғир бош чайқайди. Инқил-лаб ўрнидан турди. Ярим қоса сувни бо-шига бир кўтариб ичди.  
Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

Авлиё бобо ҳам ирғиб ўрнидан туриб ҳассани қўлига олиб ховлига чиқди. Марғуба йўргалаб келиб оқсоқолнинг йўлини тўсди.  
— Айланай сиздан, илоё, эгам охира-тингизни обод қилсин, ёлғизимни тири-лтириб бердингиз... Шурлик болагинам-га не дедингиз, Эшонбоба?  
Қария муртидан қулимсиради:  
— Сенга айтиб бўлмайди. Бу қулоққа айтадиган гап.  
Чол шундай деб қўчага равона бўлди. Бироздан кейин Холқўзи ҳам икки ноғни белбоғига тугди-ю, бир-бир босиб да-ласига қараб кетди. Қайнона-келин унинг ортидан анграйиб қолдилар: "Икки кун туз тотмай ётган одам мик этмай турди-кетди. Тавба, авлиё унга нима деди экан?"

XII асрда футбол санъс доражасига кўтарилар эмиш Бунинг, албатта, ўзига яраш сабаблари мавжуд. За монавий футбол шаклан вс мазмунан ўзгариб бормок да. Овруропада бу спорт тури аллақачон шоу-бизнес доражасига кўтарилган, миллионлаб доллар фойда кўрадиган тадбиркорлар айнан футбол орқали тирикчилик қилаётганлари, ашаддий мухлисларнинг ҳаёти футбол билан қамбарчас боғлиқлиги ҳеч кимни ажаблантирмайди.

Уз миллий биринчиликларда муваффақиятли қатнош-ларда ва чемпиони номига сазовор бўлган икки клуб — "Манчестер Юнайтед" (Ан-глия) ва "Бавария" (Герма-ния) айнан бугун Бар